

Til § 3.

Naar det ikke er aftalt, hvor Betaling skal erlægges, antages det i dansk Ret, at Pengeforpligtelser skal opfyldes paa Fordringshaverens Bopæl eller Forretningssted ved Fordringens Stiftelse, saaledes at det altsaa paahviler Skyldneren at træffe Foranstaltning til Betalingen. Dette gælder dog ikke ved de Gældsbreve, der i særlig Grad er Genstand for Omsætning. Da det her paa Forhaand maa anses for usikkert, hvem der er Fordringshaver ved Forfaldstid, antages det, at Fordringshaveren maa hente Betalingen hos Skyldneren.

Der vil ofte være truffet Aftale om Betalingsstedet. For Pantebrevs Vedkommende indeholder Justitsministeriets Pantebrevformularer saaledes Bestemmelse om, at enhver Betaling skal ske paa Fordringshaverens Bopæl eller andet Skyldneren opgivet Sted inden for Landets Grænser. Men i adskillige Gældsbreve findes der ingen Bestemmelse om Betalingsstedet.

Det er af Vigtighed for Forretningslivet at faa saa enkle og klare Bestemmelser som muligt. Bl. a. bør der gælde samme Regel for Betaling af Hovedstol, Afdrag og Renter. At fastsætte ensartede Regler for alle Arter af Gældsbreve lader sig dog ikke gøre. I § 3 foreslaas en Hovedregel, der gælder baade for negotiable og ikke-negotiable Gældsbreve, medens § 4 indeholder en Undtagelsesbestemmelse for visse Gældsbreve af begge Kategorier.

I § 3 fastslaas det som Hovedprincip, at Betaling skal erlægges hos Fordringshaveren, d. v. s. enten paa hans Bopæl eller Forretningssted. Skyldneren kan dog ikke vælge mellem disse to Steder, men skal, hvis Fordringshaveren driver Forretning, altid betale paa Forretningsstedet. Dette gælder altsaa ogsaa for Gældsbreve, der ikke angaar Forretningsgæld, idet man ikke har villet komplicere Reglerne, der jo er fravigelige, ved en Undtagelsesbestemmelse, som — ogsaa under Hensyn til den nedenfor omtalte Regel i Paragraffens 2det Stykke — næppe er særlig paakrævet.

Reglen om Betaling hos Fordringshaveren anvendes, selv om denne flytter eller

Gældsbrevet overgaar til en ny Kreditor, idet det med Nutidens lette Adgang til hurtigt og billigt at sende Penge med Posten i Almindelighed ikke vil kunne medføre nogen større Ulempe for Skyldneren at skulle betale et andet Sted. Dette gælder dog ikke, hvis Betaling herefter skulde erlægges i et andet Land. Af Hensyn til Skyldneren foreslaas det, at Gælden i saa Fald skal betales paa det tidligere Betalingssted, det vil sige det sidste Betalingssted i Landet.

Det vil i saadanne Tilfælde kunne være hensigtsmæssigt for Kreditor, at Betalingen erlægges et andet Sted, f. Eks. i en Bank eller hos en Sagfører, ligesom det ogsaa i andre Tilfælde kan være praktisk for Kreditor at faa betalt hos en saadan befuldmægtiget i Stedet for paa Bopælen eller Forretningsstedet.

Det foreslaas derfor i 2det Stykke, at Fordringshaveren i alle Tilfælde — altsaa uanset om han flytter indenfor Landet eller ud af Landet eller ej — skal kunne fordræ Betalingen erlagt paa et andet Sted i Landet, hvilken Regel ikke kan anses ubillig over for Skyldneren, jfr. det om Pengeforsendelser ovenfor anførte. Det er dog en Betingelse, at Betalingens Erlæggelse paa det af Fordringshaveren anviste Sted ikke medfører væsentlig Ulempe eller Bekostning for Skyldneren. Beføjelsen kan altsaa ikke anvendes til Chicane over for Skyldneren.

Det kan naturligvis ikke gaa ud over Skyldneren, at han ikke kan komme til at betale, fordi Fordringshaveren er flyttet eller har overdraget Gældsbrevet til en anden, uden at Skyldneren har faaet Underretning herom — eventuelt med særlig Anvisning paa et nyt Betalingssted — eller paa anden Maade er blevet vidende om, hvor Betalingen skal erlægges. Heraf følgende Forsinkelse med Betalingen skal derfor ifølge Paragraffens 3die Stykke ikke medføre noget Ansvar for Skyldneren. Denne vil iøvrigt ofte ved Forsøg paa at betale paa det oprindelige Betalingssted faa Oplysning om Fordringshaverens nye Adresse eller om en ny Kreditors Bopæl og maa i saa Fald betale